

Zending

Elke maandag mogen de kinderen geld meenemen voor de zending. Met de opbrengst willen we een aantal goede doelen steunen. We kunnen zo laten zien dat wij in het rijke westen een bevoorrechte positie hebben en we de taak hebben om ook iets van onze rijkdom af te staan aan mensen die het duidelijk slechter hebben dan wij. Dit jaar hebben we gekozen voor 3 doelen. We hebben gekozen voor doelen waarvan we zeker weten dat de opbrengst goed besteed wordt. Ook zijn het doelen die onze kinderen aanspreken. Het gaat om het ondersteunen van een basisschool in Pakistan, het ondersteunen van een adoptiekind in Zuid-Afrika en het ondersteunen van een gezin in Syrië.

Doel 1: Stichting Kinderen Karimabad; (Meer weten, zie ook: www.kinderenkarimabad.nl)

Het realiseren en in stand houden van een school met goed Engelstalig basisonderwijs voor de armste kinderen in de bergen van Noord-Pakistan. Gert-Jan Jongenotter is daar een school gestart samen met de lokale bevolking: De Polestar Primary School. Een school, toegankelijk voor de armste kinderen met als doel de kansloze kinderen kans te geven op een betere toekomst.

Eén van de redenen voor de achterblijvende ontwikkeling van Pakistan is het grote aantal ongeschoolden in het land. Om de vicieuze cirkel van armoede en onwetendheid te doorbreken, moeten kinderen de gelegenheid krijgen, goed

onderwijs te volgen. Zonder goed basisonderwijs maken de kinderen geen enkele kans aansluiting te vinden bij eventueel vervolgonderwijs. Zelfs de meest getalenteerde kinderen vallen zo buiten de boot omdat ze nooit de kans krijgen iets van hun talent te ontplooien.

In gebieden als Karimabad beseffen veel mensen dat goed onderwijs voor hun kinderen de sleutel naar een betere toekomst is. Om dit te verwezenlijken hebben ze hulp nodig

Aangezien de Pakistaanse overheid weinig prioriteit geeft aan de ontwikkeling van goed onderwijs in dit soort gebieden, zijn mensen aangewezen op eigen initiatief. Hoewel de bereidheid groot is, komt er weinig van de grond. Het leven in de bergen is hard en mensen hebben noch de kennis noch de middelen goed onderwijs te verzorgen. Dit schooljaar wordt een bedrag van € 1000,- overgemaakt.

Doel 2: Stichting kinderen van Egodeni (Zuid-Afrika) (Meer weten, zie ook: www.vriendenvanegodeni.nl)

Egodeni is een centrum voor kinderen met een verstandelijke, lichamelijke en meervoudige handicaps. Met veel liefde en geduld worden hier verwaarloosde en misbruikte kinderen opgevangen en verzorgd. Wij willen graag daar een kind sponsoren voor een bedrag van € 25,- per maand, zodat het daar opgevangen en verzorgd kan worden.

(Totaal dus een bedrag van € 300,- voor dit schooljaar).

Kaya Sophy Mahlangu

is geboren op 05-08-1997, en is nu 11 jaar oud. Ze is lichamelijk gehandicapt, door hersenbeschadiging bij haar geboorte en is daardoor spastisch geworden. Kaya zit in een rolstoel en kan niet lopen. Als ze op de grond ligt kan ze wel zelfstandig rollen. Kaya heeft niet veel controle over haar armen en benen, en kan daardoor soms onverwachte bewegingen maken. Wel kan ze redelijk goed

zelfstandig zitten en met speelgoed spelen dat op haar rolstoelblad ligt.

Kaya kan praten, ze spreekt isiNdebele, al is het soms moeilijk haar te verstaan en ze kan zelf drinken met een rietje.

Kaya is een rustig meisje, dat geniet van de kinderen om haar heen en ze maakt contact met alle mensen om haar heen. Ze reageert alert op alles, al functioneert ze verstandelijk niet op het niveau van een meisje van 11 jaar.

Kaya komt sinds 3 jaar op Egodeni, daarvoor bleef ze thuis bij haar moeder en 2 oudere broers. Sinds een jaar heeft ze ook een klein babybroertje. Ze woont bij hen in Tweefontein E, aan de rand van dat dorp, in zeer armoedige omstandigheden in een sociaal zwak gezin. Haar moeder heeft meerdere malen aangegeven de zorg voor Kaya niet aan te kunnen, en dat ze eigenlijk niet wist wat ze met een gehandicapt kind moest. Vanuit Egodeni hebben we haar moeder geholpen, allereerst door Kaya een rolstoel voor thuis te geven en meerdere huisbezoeken te plegen. Ook hebben we haar vaak kleren gegeven, en moeder geholpen een uitkering aan te vragen. Maar Kaya kwam soms op school met brandwonden aan haar benen, of een gebroken arm omdat ze gevallen was, en we hebben toen uit het belang van Kaya ervoor gekozen om aan moeder voor te stellen dat Kaya de hele maand op Egodeni bleef en alleen het einde van de maand (wanneer moeder haar uitkering net had gekregen) naar huis ging. Haar moeder was daar erg blij mee, en

we merken dat het sinds die tijd ook beter gaat thuis omdat we moeder ontlast hebben.

Kaya heeft het prima naar haar zin op Egodeni, ze houdt van zingen, spelen op de trampoline, het krijgen van persoonlijke aandacht en grapjes maken. Kaya is een rustig meisje, dat enorm enthousiast is als er leuke dingen gebeuren. Zoals bijvoorbeeld toen ze ging wandelen met de groep van Ermelo, ze vond het geweldig dat ze een koe had gezien !

Haar juf Emma en juf Zondi vertellen dat Kaya het heel goed doet in hun klas, wat een klas is voor kinderen met een lichamelijke handicap en een vrij hoog verstandelijk niveau. Ze houdt ervan met iedereen te kletsen in de klas, en reageert goed op de verschillende opdrachten die ze krijgt.

Ze houdt van tekenen en kleuren, op haar manier. Het is best moeilijk om een potlood vast te houden, maar ze doet erg haar best.

Kaya kan soms zelf eten, wanneer ze haar bord op een verhoging zetten. En heel goed is dat ze leert aan te geven wanneer ze naar het toilet moet, en ze is dan heel trots wanneer het gelukt is.

Kaya is een schat van een meid, en eigenlijk heeft iedereen op Egodeni wel een zwak voor haar. Ook de kinderen om haar heen vinden het altijd leuk dat Kaya er is, en ze wordt gemist als ze er niet is.

Doel 3: Kinderen van de Fam. Hammo

De familie Hammo is een uit Syrië gevluchte familie met kinderen die enkele jaren op de Willem Alexanderschool hebben gezeten. Vader die als christen in Syrië zwaar is mishandeld (en nu in een inrichting zit) en door de autoriteiten misbruikte moeder zijn met hun kinderen teruggestuurd naar Syrië. Moeder, nu alleen met haar kinderen, wordt daar op alle mogelijke manieren tegengewerkt. Haar kinderen gaan daar nu naar een christelijke school. Geld om rond te komen is er niet. Ook vanuit enkele Harderwijkse scholen proberen we dit gezin financieel een beetje te ondersteunen. (Ook hier willen we dit schooljaar € 25,- per maand (dus € 300,-) naar overmaken.

Wij zijn de Familie Hammo.

Ons gezin bestaat uit vader, moeder, Ali (16 jr), Hamoedi (14jr), Achmed (13jr), Hiba (12jr) en Djangi (9 jr). We zijn in 1998 gevlucht uit ons geboorteland Syrië, omdat het

land niet veilig was voor ons. We zijn Koerden. We hebben ruim 6 jaar in Nederland gewoond, waarvan bijna de laatste 2

jaar in Harderwijk. Daar hebben we op de Willem Alexanderschool gezeten. Toen moesten we helaas terug naar Syrië.

Syrië is een heel ander land dan Nederland. Je hebt er veel minder vrijheid en de scholen zijn lang niet zo mooi en goed als in Nederland.

In Syrië mogen vrouwen niet werken. Veel mannen zijn werkloos waaronder onze vader. Je krijgt dan geen uitkering zoals in Nederland. Je moet maar zien hoe je aan je eten, een huis enz. komt.

Ook als je naar een dokter moet, moet je zelf geld meenemen en de dokter eerst geld geven. Dan pas gaat hij je helpen. Daarom gaan de meeste mensen niet naar de dokter, omdat ze er geen geld voor hebben.

We zijn al wel wat gewend aan alles hier in Syrië, maar we missen Nederland onze vrienden

en de Smit en

Alleen door allerlei giften vanuit naar goede Christelijke scholen huis wonen en kan onze ons kopen.

Daar zijn we alle mensen, die dankbaar voor!

en

nog steeds. Net zoals het Nederlandse eten (kroketten) Nederlandse muziek (Jan Frans Bauer).

Nederland kunnen wij hier en kunnen we gelukkig in een moeder eten en drinken voor

geld voor ons geven, heel

